

Plazhet e Sarandës, të nxish lëkurën pa shkundur xhepat

Një vit më parë, plazhet publike të Sarandës nuk ishin as miqësor dhe as joshës për pushuesit vendas dhe të huaj dhe, kjo për ekonomistin Erjon B., ishte dëshimi më i madh i pushteti vendor....

FAQE 12

Dr. Gëzim Alpi, akademik dhe intelektual

Nëse ka një figurë intelektuale komplekse, jo thjesht nga emrat që mund të 'propozohen' apo zënë vend diku në zyrat plot 'burokraci e politike', por si një emër e një intelekt që bashkëjton brenda tërësisë jetike...

FAQE 15

Maratona 100 Vjetori i Pavarësisë hapet në Londër

FAQE 22

ALBANIAN NEWS

www.albaniannews.org.uk

Nr. 19
KORRIK 2012

Editor in Chief: Fatmir Terziu | Tel.: 07854224291

GAZETE E KOMUNITETIT SHQIPTAR NË BRITANINË E MADHE

e-mail: albaniannews.gazeta@gmail.com

Deputeti MacShane ende kritik ndaj politikave serbe

Deputeti i Parlamentit Britanik Denis McShane është treguar mjaft i ashpër me politikën aktuale serbe ndaj Kosovës. Jo vetëm në librin e tij 'Pse Kosova ende është e rëndësishme' (Ehy Kosovo still matters, Haus Publishing Ltd, 2011), por edhe në një bisedë me të. Ai theksoi për ne se 'politika serbe ende është e ashpër'. Madje ai shton se kjo këmbëngulje e tyre është e neveritshme dhe duhet hequr dorë nga ajo. Nga ana tjetër ai theksoi se është përhëndetës me atë që Kuvendi i Kosovës miratoi në shqyrtim të parë Projektligjin për ndryshimin dhe plotësimin e ligjeve, përmes së cilit bëhet përmbyllja e mbikëqyrjes së pavarësisë.

Ndërkohë dihet se Më 2 korrik Grupi Ndërkombëtar Drejtues u mblodh enkas për këtë çështje dhe z MacShane ishte pozitiv.

Mësohet nga burime të tjera se Projektligji në fjalë prek 22 ligje, dhe se përmes kësaj ndryshimit mund të grumbullohen në tri grupe.

Vijon në faqen 2

PUSHIME TË MBARA!!!



Every Friday evening
Albanian Night.

Pubi Kosher:
"The Castle Rocks"
Party 200 people.



Adresa:
Child's Hill Park,
London NW11 8NL
Mob:
07956 535383/
07814 870370/
Landline: 02087319551

Restoranti shqiptar në Child's Hill Park është hapur prej orës 9-19:00 cdo ditë nga e hëna deri të dielën. Ai me një staf të specializuar dhe tejet profesional afron ushqim tradicional shqiptar me çmime konkurruese. Ai afron për kënaqësinë tuaj ëmbëlsira të ndryshme. Me porosi ai afron edhe këto shërbime:

- Prenotime dasmash
- Festa familjare
- Ditëlindje
- Shoqëri rinore, studentore dhe të tjera
- Aktivitete të ndryshme gëzimi
- Promovime
- Festime kolektive dhe në grup
- Afron për studentët 10 për qind zbritje.

Restoranti shqiptar në Child's Hill Park garanton qetësi, muzikë shqip dhe sipas kërkesave në cdo kohë. Ju keni rastin të jeni në shoqërinë e programeve satelitore shqip. Në këtë lokal dhe në ambientet e gjelbra të parkut stërkiten të dielave dhe të shtunave, sportistët e talentët e "Eagle Club" dhe fëmijët tuaj kanë kënaqësinë të jenë edhe në shoqërinë e tyre. Provoni shërbimin e Restorantit shqiptar në Child's Hill Park dhe shijoni të gjitha kënaqësitë

Ju mirëpresim!



Nga Sabahudin Hadzialic

A mund të ndërrohet zgjuar?

Vërtet, me vite të tëra, së paku në nga vendet e ish shtetit të për-bashkët i cili pa ndonjë rezultat u përpoq të rivendosë në tri baza, ishm të ngarkuar me paragjykimë ideologjike për Shqipërinë e Enver Hoxhës. Vendiin pa ardhmëri dhe me të vërteta të manipuluar. Për të ndodhur pastaj, zgjuar, si në Shqipëri ashtu edhe në pjesët e ish Jugosllavisë. Por edhe ky zgjuar nuk ishte i nejtë vërsisht vendete të krijuara në hapësirat ku himni "Hej Slaveni" ishte i detryrëndohemi brenda një bashkim - vëllazërimi sipërfaqësor, edhe për ata të cilët nuk kishin asgjë të për-bashkët me Slavenët, asgjë fare. Gjithsesi, ky është një tregim përkatues për një analizë më të thellë historike. Le të përpiqemi të përgëdrohemi kah zgjuar i cili në këto hapësira për disa ishte i dhumbshëm e për disa të tjerë, jo. Për të tretët ishte një gjendje sipërfaqësore eutanazije, e për të katërtë unërrësisht i gjakosur. Të pestët kanë pritur zgjidhjen pas këndëve të shpresës përdërisa të gjashtë, ashtu si pishitari në stemën shtetërore që iku në utopi, digjeshin duke pritur në kot... Po juja në juve, lexues të nderuar, të zgjidhni për veten tuaj çfarë më shumë ju përgjigjet nga të lartëpërmendurit, e unë po shkoj të ndërroj zgjuar... Urtia e të shpresuarit? Të fillosh një reportazh i ngarkuar përplot paragjykimë, është tejet e vështirë. Por, në anën tjetër, të përshkruash gjërat përmes fakteve të rralla që gëlojnë mu para teje, është shumë e lehtë. Duke i parë me sytë e tu, duke i dëgjuar me veshët e tu, duke i ndërjet me të gjitha shqisat e tua, Shqipëria është vend i shpresës. Cilës do të pyeten ju? Po asaj shpresë e cila ishte shuar në vendet e tjera. Të jetë një përshak se kishin të bëjnë me një shtet relativisht të ri i cili pikërisht këtë vit shënon 100 vjetorin që kur ballabërët e kombit nënshkruan dokumentin e pavarësisë në Vlorë?! Të jetë një përshak se plot dyzet vite u akumuluara në

Një reportazh i pahulumtuar dhe i pakërkuar, krejt i rastësishëm

mënyrë që të zbrazenish në një eksplozim shpresash dhe mundësisht të së sotmes?! Të jetë një përshak se, si pasardhës të ilireve e ndjenës së, më në fund, ishte koha që edhe ky popull të vetëdijësohet...? Anise populli më i vjetër, po pra Slavenët e mij të dashur, populli më i vjetër i gjallë në këto hapësira, të cilin ne, pikërisht ne Slavenët (të Jugut sidomos) u kemi shumë borxh. Ka shumë pyetje përgjigja e të cilave gjendet në vetë titullin e këtij reportazhi e të cilin unë as që kam filluar ta shkruaj akoma. Përse? Sepse tek unë, vizioni i së vërtetës gjatë balafaqimit me realitetin u shkri në një valë të ngrohtë shprese mos e gjitha ishte vetëm një mjegullinë e verbër me të cilin kishim jetuar gjër tani. Dhe me këtë nuk dua të paragjykoj gjërta, jo. Vetëm se, ajo që pashe gjatë këtyrë udhëtimit një javor nëpër trojet e Shqipërisë etnike nuk kishte të bënte aspak me ndonjë vajtim për të humburën... Nuk kishte të bënte aspak me etjen dhe pangopësinë për të huajen... Nuk kishte të bënte aspak me akuzimin e tjetrit... Nuk kishte të bënte me hipokrizinë e synimeve gllabëruese vetjake... Nuk kishte të bënte me... Ishte krejtësisht ndryshe. Po çfarë? Shqipëria, ana e ndritshme e saj Ka njëzet vite që Shqipëria doti nga utopia e errët komuniste. Sot ajo ka 500 kilometra autostradë a cila diku diku ndërprehet në pjesë të shkurtëra për të lënë vend pamjeve befalues të një vendi të mrekullshëm. Ndërpreje këto që të ngjajnë në jehona të largëta të mendime të zymta tek ikën, ikin... Bosna dhe Hercegovina ka vetëm 40 kilometra autostradë të cilën vazhdon ta ndërtojë mbi dhjetë vjet, thuaja krenare në amullinë demokratike që po e joton. Përdërisa qeveritarët e saj kënaqen së jetuari me ngjyrat e gjelbërta, të kuqe dhe të kaltra duke krijuar këstu yllërin e qellimeve të paskrupullta egoiste drejt humbjes dhe dëshmtim, qofshin ata majtistë apo djathtistë në qarqet politike. Shqipëria është vend me një hoteleri të në zhvillim të hovshëm. Mbyllini vetëm për një çast sytë dhe mendojeni veten në një dhomë të pajisur me aparat klimatik, banjo luksoze dhe shërbyes të njerëzishëm. Mendojeni një asortum të begatë ushqimesh dhe pijesh. Diell dhe det. E, jo, nuk është ky Monte Carlo, as Nice, aq më pak Napoli, Buda apo Spliti. Fjala është për Sarandë. Qytetin e vogël në jug të Shqipërisë 711 kilometra larg prej pikës më veriore të këtyrë vend. I zgjuar nga errësira ku ishte

katandisur, ky shtet shpërthen duke lëvizur në të gjitha ngjyrat e mundshme me gjithë virgjerinë e tij joshëse. Por, nuk duhet të gënjehemi. Sikur edhe çdo shtet tjetër në të ashtuqejturin "tranzicion" edhe këtu egzistojnë akoma mbeturinat e kapitalizmit të parë, shoqërisë post-feudale të cilën e njohim vetëm qeveritarët. Megjithatë, siç e pashe edhe vetë, e ndjeva, e dëgjova... kjo këtu nuk ka edhe aq rëndësi. Askund nuk pashe fytyra të pikëlluara. Dhe të jetë i bindur se nuk kam vizituar vetëm pjesët e parapara për shtresën e lartë. Isha në restorante klasike të fast-food po edhe në ato high-class. Mes tyre dalonte vetëm mënyra e prezentimit të prodhimeve. Kualiteti ishte pothuaj tërësisht i ngjashëm.

Kur shpresa buzëqesh

Buzëqeshja në fytyrat e vendasve, jo rrallë më kujtonte hapësirat e vendbanuara me Slavenët, Jugorët e adriatikut të përmendur në nisimën e këtyrë rrëfimit, të cilët, në të kundërtën e vendasve, shpeshherë të mbjellin atë ndjenjë se më mirë do të ishte t'ua dërgonim numrin e logarissë bankare për të paguar qëndrimin e pushimit e të mos shkoje fare. Vetëm do tu pengojë, ajo jo? Këtu, në Shqipëri, nësë ndodh ta harroni miun e palidhsh të laptopit tuaj në tavolinën ku para pak çastesh keni shkuar për herë të fundit e-mailat tuaja, vetë kryepersoneli i restorantit do të vrapojë pa frymë pas jush 200 metra duke thurru...Mister, mister... për t'ua dhënë sendin e harruar me buzëqeshje në fytyrë e për të të lënë pastaj pa falë nga mahnitja. Në Bosnë dhe Hercegovinë, të njëjtën do ta vendosnin diku në ndonjë raft për të pritir të ktheheshë pas tij. Çmimet janë 'halo Binge, kako brat', imtësira. Nësë kafa është 1.5 euro, çmim ky që i përgjigjet një çmimoreje normale Sarajevase, Birra me emrin domethënësitirana' përputhet jo vetëm për nga sinonimi dhe kualiteti por edhe çmimi i arsyeshëm me tonë. Sarajevase. Pra, mirë dhe liri. Kazinot egzistuese në Shqipëri, me oferta të llojllojshme nata duke u nisur nga disko klubet, janë conditio si ne qua non të këtuashme. Galeritë, si ato private ashtu edhe ato shtetërore, me ekspozita artistike të njohur e të panjohur, përditë e më shumë marrin botëkuptimin e llojit inspirativ që nga galeritë e arteve aplikative e deri te galeritë satirike... Hotelet prej dhjetra dhomash çmimet e të cilave varoj

në mes 20 dhe 40 euro për gjysmë pension deri të ato dhjetëkatëshe që shkëlqejnë nga dirtaret e blanda duara ngjyrash të ndryshme ku çmimet nuk kalojnë 85 euro për një gjysmë pension ditë. Shiriti bregdetar i qytetit i rregulluar bukur, përfaqon i gjithi Porto Edua, të krijon mundësinë që nga dhoma ku gjendesh të zbrëshësh menjëherë tek rrethi i parë i lokalve për të ngrënë mëngjesin... pastaj vazhdon nëpërradhinë e kafiterive dhjetra metra më larg, dhe pas kafesë, në dhjetra metra të tjerë mund të zgjedhësh çadrën dhe shtratit për rrezitje muj në mes të plazhit. Dhe krejt këto pa ndarë për asnjë çast shikimin nga deti i bukur dhe i qetë i Jonit ku majëngulorin malet e afërta të Qreqisë me Korfizun përballë. Saranda, me autobus është larg Bosnës dhe Hercegovinës plot 20 orë... por, besonemi që e vlen edhe aq, ndonëse autori i këtyrë rreshtave është mësuar të udhëtojë me aeroplan nga Sarajeva nëpërmjet Oslo deri në Vankuver dhe mbpara, nëpërmjet Cytiruh, Vjenës, Romës, Zagrebit, Beogradit dhe më tej. Është e qartë që për këtë largësi nuk duhet fajësuar banorët e Shqipërisë por duhet treguar qeveritarëve shtetërore të Bosnës dhe Hercegovinës e edhe atyre të Shqipërisë, se lidhet bërë sa më shpejt diçka lidhesh me këtë. Imagjinoni një vend që nuk ka lidhje komunikuese me shtetin më të afër të saj, Madje as nga Podgorica e Malit të Zi nuk ka lidhje autobusi me Shqipërinë. Në Sarajevë, megjithatë, egzistojnë individë, të cilët bartin personelin e Ambasadës Shqiptare në Bosnë dhe Hercegovinë, Ulqin e gjer në kufirin mes Malit të Zi dhe Shqipërisë. Ata pastaj hidhen në Shkodër dhe vazhdojnë për Tiranë. Kështu, në interes të të dy palëve është i dobësdoshëm krijimi i një linje të rregullt autobusësh gjë ky e cila më së shumti rëndon ndërgegjen e kompanive turistike dhe auto-transportuese për sheshjen e thesareve dhe resurseve natyrore mu në afërsi të kufirit bosnaherogevanas teksa na afrojnë Kubën dhe lundrimin tejoanekje, e po kjo vlen njësoj edhe për fqinjët tanë nga Shqipëria...

'Ecë rrugës Latifaga me jaran...'

Sikur të udhëtonit me autobus nga Sarajeva në Prishtinë nuk do të bënit këq të kthenit në Novi Pazar për një kafe shtëpie, me mikun dhe kolegum Mexhid Mehmeti të vizitonit Prishtinë

dhe vendvrasjen e Adem Jasharit, luftëtarit të denjë për pavarësinë e Kosovës, pastaj Tyrbën e Sul-tan Muratit i cili vritet në Fushë Kosovë bashë me Car Lazarin (1389). Më tej të merrni rrugën për Prizren dhe Tiranë, duke kaluar plot dashamirësi kontrollin kufitar dhe me përshtrytjen se jeni duke përshkruar tunelin i cili ndan Francën me Italinë, në më pak se tri orë (në vend të shtatë orëve dikur), sakaq gjendesh në plazhin e mrekullshëm të Durrësit në Shqipëri. Aty pi kafënë dhe vazhdoni kah Vlora duke vizituar "Shtëpinë e Ballabërës të Kombit" e duke lozur me shikim mbi Mediteran, nëpër valët e Adriatikut e gjer tek deti Jon, në jug. Dhe, nëse ju them se gjatë këtyrë udhëtimit gjithnjë të shoqëruar me personelin dashamirë të agjensisë Sharr Travel nga Prishtina i cili na ofroi mëmbërta dhe pije freskuese falas përballë rrugës, në krejt pak vende kam parë bunkerë të vegjël, rëllike të së kaluarës së errët të dyzet viteve, nuk ju gjenjë aspak. Suvënitë përreth bregdetit qëndronin mes kicjt klasik dhe modeleve kërkuese të kohës. Qetësia dhe paqia me të cilën vendastit duan t'u ndihmojnë është pothuaj ireale. Aq e pabesueshme sa jo vetëm njëherë janë pyetur mos vallë jam diku tjetër e jo në Shqipëri, vendin e errësorës dhe makthit të dikurshëm. Pastaj, vendastit do t'u shpjejnë në Butrint, dhjetra minuta tej Sarandës, qytetin historik për të cilin egzistojnë versione të ndryshme nga ana e historianëve shqiptarë dhe atyre gjer. Do të ishte mirë të gjindet një kompromis më dy palëve.

Epilogu si movie

Natyrisht, dikush edhe mund të pyetet: Si është emundur? Është i shturr ky autor? Kush ia pagoi rrugës? Kush e frymëzoi në këto vizion inspirues? Përgjigja është shumë e thjeshtë dhe e qartë. Pa pasur qëllimin të shkruaj reportazh, jam nisur si një pjesëmarrës në Festivalin e Poezisë në Sarandë ku u tubuan mbi dyzet poetë nga 16 vende të ndryshme të botës, i fituar nga mikun dhe kolegun Bardhyl Maliku...

Ky tregim, para së gjithash, për njeriun i cili ka vizituar shumë vende nga të gjitha anët e botës, mund të jetë gjithçka tjetër vetëm jo ëndërr. Jo ëndërr në Shqipëri. Edhe diçka. Do të doja ta përsërisja praapë. Të ndërroj i zgjuar, Po...

Përktheu në shqip:
Albina Idrizi